

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2806

гр. София, 09.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво Дачев

Членове: Мария Георгиева
Асен Воденичаров

като разгледа докладваното от Мария Георгиева Въззивно частно гражданско дело № 20221000500805 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 - 279 във вр. с чл. 463, ал. 2 от ГПК.

Образувано е по жалба от 18.01.2022 г. на длъжниците Л. К. О., М. К. М. и от ипотекарния длъжник А. М. О. срещу решение № 475 от 23.11.2021 г. по в. гр. д. № 790/2021 г. на Окръжен съд - Благоевград, с което е оставена без уважение жалбата на същите срещу постановление за разпределение № 1491 от 11.06.2021 г. по изп. дело № 20147010400292 на частен съдебен изпълнител А. Ц. с рег. № ***, район на действие ОС - Благоевград.

В жалбата се твърди, че неправилно Благоевградският окръжен съд (БОС) е приел, че процесното разпределение е законосъобразно. Поддържат се оплаквания за допуснато нарушение на реда на привилегиите, съгласно уредбата на чл. 136, ал. 1 от ЗЗД. Цитира се съдебна практика относно възможността за приложението на нормата, като се твърди, че същата не е приложена правилно. Наведени са твърдения, че съдебният изпълнител не е спазил правилата на чл. 76, ал. 1 и, ал. 2 ЗЗД, като целта на разпределението била да се намали тежестта на длъжника. Счита, че с оглед публичния му характер такса битови отпадъци (ТБО) следва да бъде поставено като превилигирано в разпределението по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД. Неясно и неправилно оставало определянето на разноските на съдебния изпълнител по чл. 26 от ТТР към ЗЧСИ, както и че с разпределението са удовлетворени вземания за разноски по принудителното изпълнение, които не са били обявени на страните, като приети разноски по делото.

Предвид изложеното жалбоподателите молят въззивния съд да отмени обжалвания съдебен акт и да уважи жалбата срещу разпределението. Претендират разноски.

Взискателят "Алианц банк България" АД - редовно уведомен – счита, че жалбата е неоснователна. Претендира разноски.

Софийският апелативен съд, след като прецени събраните доказателства и обсъди доводите по жалбата намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК и е допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. Същото е и

правилно, като въззивният състав споделя мотивите на обжалваното решение, поради което и на основание чл. 272 ГПК препраща към мотивите му. Болшинството от наведените в жалбата доводи повтарят същите аргументи, които вече са били изтъкнати пред БОС, на които в обжалваното решение е даден подробен отговор. Независимо от това и за пълнота следва да се добави и следното:

Разпределението е акт /постановление/ на съдия изпълнителя, с което той следва да определи подлежащите на удовлетворяване вземания /на вискателя, както и на присъединените вискатели - по право или по тяхно искане/, да определи привилегированите вземания и реда на привилегиите, установени в чл. 136 ЗЗД и други закони, да подреди по реда на привилегиите привилегированите вземания, а на края - и вземанията на хирографарните кредитори, както и да разпреди подлежащите на разпределение суми /първо на привилегированите притезания, в съответната последователност, а ако останат суми - на хирографарните притезания/.

Съдебният контрол, от своя страна, съответства на правомощията на съдебния изпълнител. Поради това, в производството по чл. 463 ГПК, съдът има право само да разглежда възражения за нарушения на чл. 136 ЗЗД, чл. 458 ГПК и чл. 459 ГПК и да установи дали са съобразени привилегированите вземания, спазен ли е редът на привилегиите, каква част от получената при проданта сума се полага в хипотезите на съразмерно удовлетворяване на кредиторите.

Предмет на процесното разпределение от 11.06.2021 г. е събрана сума в размер на 72 310,10 лв. от осребряване на недвижим имот, ипотекиран в полза на вискателя "Алианс Банк България" АД, възложен с постановление за възлагане № 2409 от 08.10.2020 г. в полза на купувача Д. Т..

Разпределението е извършено в съответствие с чл. 136 ЗЗД. Противно на възраженията на жалбоподателите дължимите към ЧСИ такси, които не са авансирани от вискателя, са с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД като разноски по принудителното изпълнение. Същите са описани по вид в разпределението и са свързани с реализирането на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят. Правилно е съобразена, като съответстваща на частта на събраната за разпределение сума и включената в реда на вземанията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД пропорционална такса, дължима на ЧСИ по т. 26 ТТРЗЧСИ.

В жалбата от 21.06.2021 г. до БОС длъжниците са изтъкнали бланкетни оспорвания относно удовлетворявания на вземания за разноски за адвокатско възнаграждение от разпределението, които не са били обявени на страните, като приети разноски по делото.

Правилно съдът е приел, че тези възражения не са основателни с мотива, че, въпреки че при постановяването им не са били съобщени на страните, те са включени в извършеното разпределение, за което страните са надлежно уведомени и ако са считали, че са завишени е следвало с жалбата да бъде направено и възражение за тяхната прекомерност, а такова не е сторено.

Правилно БОС е приел и, че таксата за битови отпадъци не е с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД. Тази позиция е основана на изричния текст на законовата норма на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД (Изм. ДВ, бр. 103 от 1999 г., в сила от 01.01.2000 г., доп. - ДВ, бр. 36 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 02.01.2018 г.), гласящ "вземанията на държавата за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство - от стойността на този имот или на моторното превозно средство, както и вземания, произтичащи от концесионни възнаграждения, лихви и неустойки по концесионни договори" са привилегировани. Разпоредбата ясно сочи, че от този ред са само два вида публични вземания - за данъци върху определен имот и за данъци върху МПС. Относно заявените местни данъци, очевидно, кредиторът по тях

не е държавата /както е посочено/, а съответната община. Всички други публични държавни или общински вземания, освен тези за глоби, са с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД. В реда по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД не влизат такси - държавни или местни, дори и те да са свързани с продавания недвижим имот. По тази причина с тази привилегия не се ползва местната такса за битови отпадъци. При това ТБО се дължи за услуга, несвързана с имота, а с дейността на лицата, които го стопанисват, като само начинът ѝ на изчисляване все още се свързва с даден имот - чрез данъчната му оценка. Никога от създаването си разпоредбата на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД не е включвала такси, а винаги тяхната привилегия е била тази по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД. Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД е изменяна многократно /през 1993 г., през 1999 г. и през 2006 г./, но законодателят не е счел за нужно да включва в тази привилегия и друг вид публични вземания, по-специално - ТБО. Ето защо тази местна такса не се включва в реда по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД.

Поради обстоятелството, че предмет на жалбата са действия на ЧСИ, в полза на противната страна не се дължат разноси (производството не е предизвикано от процесуално поведение на страна, а е гаранция за правилност на постановяваните актове, подлежащи на обжалване с частна жалба по силата на закона). Затова искането на взискателя за присъждане на разноси не следва да се уважава.

Предвид горното, обжалваното решение следва да се потвърди, като правилно.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 475 от 23.11.2021 г. по в. гр. д. № 790/2021 г. на
Окръжен съд - Благоевград.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____